

JOHANNA FRONDELIUS

FEMI

NIS

IHAN
KAIKILLE

MIÄ

MINERVA

JOHANNA FRONDELIUS

**FEMI
NIS
MIÄ**

IHAN KAIKILLE

minerva

MINERVA KUSTANNUS

HELSINKI

www.minervakustannus.fi

© Johanna Frondelius ja Minerva Kustannus, 2023

Minerva Kustannus on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Kansi: Jatta Hirvisaari /Taittopalvelu Yliveto Oy

Ulkoasu ja taitto: Taittopalvelu Yliveto Oy

Kirjan kirjoittamista ovat tukeneet Suomen tietokirjailijat,
Kari Mattilan säätiö ja Suomen tiedetoimittajain liitto.

ISBN 978-952-375-845-2

Painettu EU:ssa

SISÄLTÖ

Esipuhe.....	11
1. Historia havisee.....	17
Verinen taisto	17
Suomalaisen feminismin lyhyt historia.....	18
Housut jalkaan ja baariin	19
Feminismin aallot	22
Pois hellan äärestä.....	22
Yhdistys 9	24
Uudet tuulet	25
Yhdenvertaisuutta kaikille	26
Seuraava aalto	28
Erilaiset heimot.....	29
Liberaalifeminismi eli tasa-arvofeminismi	30
Radikaalifeminismi eli naisten vapautusliike.....	30
Ekofeminismi.....	31
Anarkofeminismi	31
Queerfeminismi	31
Intersektionaalinen feminismi	32
Separatistinen feminismi	32

2. Perusteet.....	35
Kenelle maailma on rakennettu?.....	36
Miehen mitta.....	38
Miksi tasa-arvo ei ole mennyt liian pitkälle.....	40
Syyllinen on aina nainen.....	41
Vapaata riistaa.....	44
Rakenteet.....	45
Urheilu.....	48
Kovaa lasia.....	50
Yhteiskuntaluokat.....	53
Olenko feministi, jos kannatan tasa-arvoa?.....	57
Valkoinen feminismi.....	57
Musta feminismi.....	63
3. Normit vaikuttavat kaikkeen.....	65
Avioliiton auvo.....	65
Ratissa.....	68
Metatyö.....	70
Lasten haitalliset roolit.....	73
Äitimyytti.....	76
Vääränlainen nainen.....	77
Pullantuoksuinen mamma.....	79
Historian merkkihenkilöt.....	82
Työelämä.....	87
Mies- ja naisvaltaiset alat.....	88
Feministinen talous ja ilmainen hoiva.....	92
Kuka saa ruutuaikaa?.....	94
Häirintää työpaikalla.....	97
Ikä ja raskaus.....	98
Kielen vaikutus.....	101
Politiikka.....	105

Sukupuolittunut väkivalta	107
Seksuaalinen häirintä	110
Kohteena lapset	114
4. Ketä puolustetaan?	117
Miehen kapea rooli	117
Myrkkyä	123
Vähemmistöstressi	125
Trans	129
Rasismi	130
5. Maailma täynnä vihaa	135
Naisviha	135
Incel-ilmiö	137
Huulipunahallitus	138
Tytöttely vallankäyttönä	141
Vihapuhe	142
Nainen voi vihata naista	145
Nainen vallassa	147
Feminismin kritiikkiä	149
6. Vallan vastavirrassa ja kontrollin alla	153
Eikö mitään saa enää sanoa?	154
Tunteet pinnalla	156
Oikeus päättää omasta kehostaan	158
7. Liikehdintää	163
Nousevia liikkeitä	164
#Metoo	164
Kehopositiivisuus ja läskiaktivismi	168
Bimbokulttuuri	171

Woke	172
Kuuluisat naiset.....	173
Minna Canth (1844–1897).....	173
Lucina Hagman (1853–1946).....	174
Miina Sillanpää (1866–1952).....	174
Virginia Woolf (1882–1941)	175
Simone de Beauvoir (1908–1986)	175
Tove Jansson (1914–2001)	176
bell hooks/	
Gloria Jean Watkins (1952–2021)	176
Caitlin Moran (s. 1975).....	176
Sanastoa:	179
Lähteitä ja lisälukemista	189
Kirjallisuutta:	202

ESIPUHE

Ajatteletko olevasi feministi, mutta pelkäätkin, ettet osaa käyttää oikeita termejä? Haluatko, että tyttärelläsi on kaikki maailman mahdollisuudet ja että hän voi olla mitä ikinä haluaa? Pyritkö siihen, että poikasi on onnellinen ja saa olla juuri sitä, mikä hänelle on luonnollisinta? Oletko valkoinen heteromies ja luulet, että et voi olla feministi? Sanotko olevasi feministi, mutta lisäät, että et halua naisten ylivaltaa? Tai kannatat tasa-arvoa, mutta et tunnustaudu feministiksi? Monilla on feminismistä paljon ennakkoluuloja, ja juuri siksi sitä tarvitaan.

Haluatko rakentaa oikeudenmukaisemman maailman kaikille? Hyvä, sillä sitä feminismi on.

Suurin osa ihmisistä ei ole lukenut feministisiä teoksia tai opiskellut sukupuolentutkimusta. Eikä tarvitsekaan, vaikka ne varmasti tuovat näkemystä aiheeseen. Voimme silti pyrkiä yhdenvertaisuuteen ja muuttaa epä tasa-arvoisia rakenteita. Antaa äänen niille, joita asia koskettaa. Ymmärtää mahdollinen oma etuoikeutettu asemamme, ilman että tuntisimme, että meitä vastaan on hyökätty. Vain siten voimme yhdessä tehdä tästä maailmasta sellaisen paikan, jossa jokainen saa olla oma itsensä.

Nyt ei tarvitse tuntea ulkoa kaikkia aatesuuntia, sillä tässä kirjassa ne selitetään alusta alkaen samalla kun lukijaa herätellään ajattelemaan. Maailma muuttuu ja se on hyvä asia, ja vain aktiivisella muutoksella ja yleisen ilmapiirin vapautumisella maailmasta voi tulla parempi meille kaikille. Kun silmänsä todella avaa ja alkaa ymmärtää epätasa-arvoa, epäkohtia ei voi enää olla näkemättä. Se riski kannattaa ottaa.

Tämän kirjan äärellä pysähdymme pohtimaan feministisiä asioita selkeästi ja ymmärrettävästi. Koska sortavat rakenteet ovat usein näkymättömiä tai olemme tottuneita niihin, emme välttämättä tajua esimerkiksi omaa etuoikeutettua asemaamme tai toisaalta sitä, kuinka meitä itseämme tai muita ryhmiä poljetaan alas. Emme välttämättä kyseenalaista omaakaan käytöstämme – kuten vaikka sitä, että naisena emme ole tottuneet korottamaan ääntämme. Tämän käytöksen useimmiten aiheuttaa patriarkaalinen yhteiskunta. Se tarkoittaa maailmaa, jota hallitsevat miehet ja joka on rakennettu miesten ehdoilla. Vaikka naisilla on Suomessa nykyään mahdollisuus kouluttautua, käydä töissä, matkustaa yksin tai mennä vaikka baariin yksin, on tasa-arvon eteen vielä tehtävä paljon työtä. Feministisessä maailmassa kaikilla olisi samat mahdollisuudet.

Feminismi haluaa, että ihan kaikilla yhteiskuntaluokkaan, kulttuuritaustaan, sukupuoleen tai seksuaaliseen suuntautumiseen katsomatta on samat oikeudet. Länsimaissa neljännen aallon feminismi huomioi nyt yhä enemmän etnisiä ja sukupuolivähemmistöjä, ja luokastakin puhutaan jo vähän. Feminismi haluaa auttaa myös miehiä. Se haluaa laajentaa miehen roolia ja antaa heillekin tilaa hengittää. Se tavoittelee tilaa, jossa jokaisella meistä olisi mahdollisuus olla juuri oman persoonan mukainen yksilö.

Nykypäivän feminismissä kannustetaan ajattelemaan aiempaa laajemmin ja pohtimaan omia etuoikeuksia. Ne epäkohdat, joita emme välttämättä vielä edes näe ja ymmärrä, asiat joita feministiset liikkeet jo ajavat, saattavat olla ratkaistu kymmenien vuosien päästä. Suffragetit taistelivat aikanaan naisten äänioikeuden puolesta, ja moni piti sitä silloin typeränä ideana. Voisiko nykyään joku Suomessa toisinaan ajatella, että naisilla ei saisi olla oikeutta äänestää? Aivan kuten nyt ällistelemme jotakin historiallista epäkohtaa, tulevaisuudessa ehkä ihmettelemme, miten oli mahdollista, että joidenkin mielestä vain nainen voi jäädä hoitamaan lasta tai ettei homoseksuaali voisi olla presidentti.

Tasa-arvoa ei vielä ole saavutettu Suomessakaan, eikä maailma ole läheskään valmis. Emme välttämättä vain huomaa puutteita, varsinkaan jos olemme valkoisia ja puhumme äidinkielenämme suomea. On tyypillistä, etteivät miehet kohtaa samoja epätasa-arvoisia asioita kuin naiset, mutta usein myös naiset kuvittelevat virheellisesti meidän elävän tasa-arvoisessa yhteiskunnassa, sillä kaikki eivät välttämättä näe omaa alisteista asemaansa. Ja myös naiset voivat vastustaa feminismiä. Samalla kun feminismi valtavirtaistuu, toiset ajattelevat sen olevan suorastaan kirosana. Kun yhteiskunta tekee työtä yhdenvertaisten mahdollisuuksien eteen, aina löytyy vastaan haraajia. Muutos on aina haastavaa, ja vielä haastavampaa on omien toimintatapojen muuttaminen. Olemme turtuneet tietynlaiseen maailmaan ja tottuneet olemaan stereotyyppisessä, rajoittavassa roolissa. Sukupuoli vaikuttaa kaikkeen, huomasimme sitä tai emme. Meillä on tietyt roolit, ja joskus roolimme myös rajoittavat meitä. Sukupuolemme määrittää, miten meihin suhtaudutaan.

Puhun tässä kirjassa feminismistä, mutta en puhu kaikkien feministien puolesta. Länsimaissa saatetaan pohtia, kuinka keskiluokkaisia naisia saataisiin lisää pörssiyrityksien johtoon. Toisaalta feminismissä myös pohditaan sitä, kuinka vähemmistöjen tai vaikkapa sosiaalisesti heikommassa asemassa olevien asemaa saadaan parannettua. Muualla maailmassa ehkä taistellaan naisten koulututtamisen puolesta tai silpomista vastaan. Feministinen aate on aina ollut moniääninen, ja feminismiä on kovin monenmoista. Se on muuttunut vuosien varrella paljon. Mitä enemmän opimme, sitä paremmin ymmärrämme. Kenenkään ei ole pakko kutsua itseään feministiksi, mutta kannustan siihen, että jokainen löytäisi oman tapansa edistää tasa-arvoa.

Feminismiä ei kannata pelätä. Me kaikki olemme oman yhteiskuntamme tuotteita ja teemme virheitä. Niin maailma kuin feminismikin kehittyi kaiken aikaa, ja vain kuuntelemalla ja pitämällä silmät auki voimme päästä eteenpäin. Jos jotakuta ei kiinnosta pätkäkään, olkoon sitten niin, mutta feminismiä ja feministejä vastaan ei silti tarvitse hyökätä. Rakenteellinen epätasa-arvo on nostettava pöydälle tarkkaan syyniin, ennen kuin todella näemme, mistä siinä on kysymys. Vaikka ilmiö on laaja, voimme silti pyrkiä myös yksilöinä toimimaan mahdollisimman reilusti, omia ennakkoluuloja haastaen.

Miehiin ei ole kohdistunut samanlaista rakenteellista epätasa-arvoa kuin naisiin, ja siksi miesten voi olla hankala nähdä ongelmia. Olen kohdannut miehiä, jotka valittavat, että heitä on kerran häiritty tai työkeikka on annettu mieluummin nuorelle naiselle. Naisille sitä taas tehdään jatkuvasti. Onneksi olen myös tavannut miehiä, jotka ovat

avanneet silmänsä ja huomanneet epäkohtia, vaikkapa sen, kuinka heidän työpaikallaan systeemi suosii valkoisia miehiä. He ovat ihmisiä, jotka haluavat kuunnella. Vaikka tätä kirjaa kirjoittaessa sain *manspleinausta* miehiltä, olin myös positiivisesti yllättynyt siitä, kuinka moni iäkkäämpikin mies halusi ymmärtää aihetta paremmin. Kirjassa pyrin kirjoittamaan niin, että kaikki huomaavat feminismin tärkeyden. Feminismiin tarvitaan mukaan enemmistö, miehetkin.

Aiemmin mainitsemani sana, patriarkaatti, tuntuu olevan monelle vielä punainen vaate. Siitä yhteiskuntamme epätasa-arvossa on mitä suurimmissa määrin kyse, ja sitä käsitettä haluan avata. Feminismikeskustelu herättää aina tunteita. Kriitikoiden mielestä valitan varmasti turhasta, joidenkin mielestä olen ehkä liian kärkevä, toisten mielestä liian laimea. Joku saattaa sanoa, että en saa kirjoittaa tai kommentoida aihetta, koska en käytä tarpeeksi akateemista terminologiaa. Olen eri mieltä joidenkin toisten feministien kanssa, mutta pyrin ottamaan huomioon myös eri näkökulmia. Minullakaan ole vastauksia kaikkeen, ja minussa ja feminismissäni on paljon puutteita. Kukaan ei ole täydellinen – eikä tarvitse ollakaan. Siksi haluan kannustaa teitä muitakin: uskaltakaa ottaa asioista selvää ja olkaa rohkeasti feministejä. Feminismi on tarkoitettu ihan kaikille.

1. HISTORIA HAVISEE

VERINEN TAISTO

”Jos kohtelette naisia kuin lainsuojattomia, ei pidä ihmetellä, jos he käyttäytyvät kuin lainsuojattomat.”

– Millicent Garrett Fawcett, suffragetti

Kuuluisimpia eurooppalaisen naisasialiikkeen historiasa lienevät äänioikeustaistelut ja suffragetit eli naisten äänioikeuden kannattajat. Erityisesti Isossa-Britanniassa taisteltiin naisten äänioikeudesta 1900-luvun alussa. Äänioikeuden puolesta piti nousta barrikadeille, ja taistelun voittaminen oli vuosisadan alun suuri feministinen saavutus.

Osalta kansaa oli turha odottaa apua tai kannustusta äänioikeusasiassa, ja naisasianaisia pilkattiin surutta. Suffragetti-termikin keksittiin aluksi haukkumanimeksi. Kuningatar Viktoria vastusti vahvasti naisten äänioikeutta ja piti koko ajatusta järjenvastaisena. Pahin suffragettien vastustaja oli Ison-Britannian pääministeri Herbert Asquith. Naisasialiikkeen puhetilaisuuksia häirittiin sumuttamalla ihmisten päälle pippuria, päästämällä väkijoukkoon rottia ja

1. HISTORIA HAVISEE

hakkaamalla naisia. Ei ole ihmeäkään, että suffragettien keskuudessa nousi viha. Kun vuosikymmeniä kestänyt rauhanomainen kampanjointi ei toiminut, katkesi kampanjoinnin selkeä vihdoin ja käyttöön otettiin kovemmat keinot. Äänioikeudesta on kirjaimellisesti tapeltu verissä päin, sillä suffragetit vaaransivat jopa henkensä sen takia. He marssivat näyttävästi naisten oikeuksien puolesta ja kahlitsivat itsensä näkyville paikoille mieltään osoittaakseen.

Ison-Britannian vankiloihin lukittiin 1900-luvun alkupuolella yli tuhat suffragettia. He saivat tuomioita ikkunoiden rikkomisesta, tuhopoltoista, yleisen järjestyksen häiritsemisestä ja jopa pommituksista. Virkavalta kohteli suffragetteja kovakouraisesti, ja esimerkiksi nälkälakossa olleita vankeja pakkosyötettiin väkivaltaisesti letkuilla. Sota muutti asetelmaa, ja miesten lähtiessä sotimaan ja naisten pyörittäessä yhteiskuntaa asia naisten äänioikeudesta eteni luonnollisesti. Vuonna 1918 30 vuotta täyttäneet naiset saivat Britanniassa äänioikeuden, mutta vain jos he olivat talonmistajia, vuokralaisia tai näiden puolisoita. Äänioikeuden sai kuusi miljoonaa brittinaista. Kymmenen vuoden päästä kaikki naiset saivat täysin yhtäläisen äänioikeuden miesten kanssa.

SUOMALAISEN FEMINISMIN LYHYT HISTORIA

Suomen historian tunnetuin naisasianainen lienee Minna Canth. Hän oli kirjailija ja toimittaja, joka toi esiin epäkohtia 1800-luvun suomalaisessa yhteiskunnassa. Hän

kirjoitti kantaaottavia artikkeleita köyhyydestä sekä tyttöjen ja naisten koulutuksen puolesta. Hän myös edisti aktiivisesti näitä asioita. Canth otti kantaa myös ajan kaksinaismoralistiseen siveyskäsitykseen, joka suhtautui vapaammin miehen seksuaalikäyttäytymiseen mutta syyllisti vapaata seksiä harrastavia naisia.

Usein feminismiin perehtymättömät kyselevät, mitä hyötyä feminismistä enää on – tasa-arvohan on jo Suomessa saavutettu. On totta, että kaikkialla maailmassa asiat eivät ole ollenkaan niin hyvin kuin Suomessa ja olemme täällä maailman mittakaavassa hyvin edistyksellisiä. Silti kotimaassakin on vielä paljon tehtävää. Emme aina muista, mitä kaikkea feminismi on tähän mennessä jo saavuttanut ja miksi emme voi vielä lopettaa tasa-arvon ajamista.

HOUSUT JALKAAN JA BAARIIN

Uusiseelantilaiset naiset saivat äänioikeuden ensimmäisinä maailmassa vuonna 1893. Suomessa kaikki naiset pääsivät vaaliurnille vuonna 1906, ensimmäisenä Euroopassa. Seuraavana vuonna valittiin ensimmäiset naispuoliset kansanedustajat. Kehitys ei kuitenkaan johtunut siitä, että Suomessa olisi oltu edistyksen aallonharjalla. Naisten äänioikeudesta ei tarvinnut taistella verissä päin siksi, että Suomi oli vielä osa Venäjälle kuuluvaa Suomen suuriruhtinaskuntaa ja äänioikeus puuttui muutenkin suurelta osalta suomalaisia, sukupuolesta riippumatta. Uuden valtiopäiväjärjestyksen ja vaalilain mukana kaikki suomalaiset saivat sekä äänioikeuden että vaalikelpoisuuden. Vasta tämän uudistuksen jälkeen suuri osa suomalaisista miehistäkin sai äänestää. Äänioikeutettu- ja oli ennen uudistusta vain 125 000, uudistuksen jälkeen

1. HISTORIA HAVISEE

kymmenkertaisesti eli 1 250 000. Kesti silti lähes puoli vuosisataa, että naisia oli kansanedustajina enemmän kuin ensimmäisellä kerralla valitut kymmenen prosenttia. Kaikissa hallituksissa ei ollut edes naisia ministereinä.

Sotien jälkeen 1960-luvulla alettiin tosissaan vaatia vapautumista sukupuolirooleista. Silloin jopa kotitöiden jakaminen oli liikaa konservatiivisille miehille. Jotkut radikaalit taas halusivat lopettaa koko perheinstituution. 1980-luvulla pyrittiin korjaamaan tasa-arvo-ongelmia muuttamalla naisten käytöstä. Ajateltiin, että naisten palkka on pienempi, koska he eivät pyydä tarpeeksi, tai naisia ei ole johtavissa asemissa, koska he eivät hakeudu niihin. Nykyään ymmärretään, että asia ei ole niin yksinkertainen. Tiedämme nyt, että yhteiskunta on rakennettu suosimaan miehiä, eikä se kannusta tai mahdollista naisille kaikkea samaa.

Muutama kymmenen vuotta sitten ajateltiin, että jos naiset vain käyttäytyisivät samalla tavalla kuin miehet, saavutettaisiin tasa-arvo. Sittemmin on opittu, että pelkäämään maskuliinisia arvoja noudattamalla ei saada kaikille samoja oikeuksia. Samoin on opittu, että johtajan ei ole pakko olla piinkova ärisijä, vaan toiset huomioon ottava yhteen hiileen puhaltaja onnistuu hommassa paremmin. En viittaa tällä sukupuolirooleihin vaan siihen, ettei uralla menestyäkseenkään tarvitse olla tietystä puusta veistetty.

Joitakin itsestään selviä, arkipäiväisiä asioita, joita feminismi on saavuttanut aivan lähimenneisyydessä, voi olla vaikea uskoa. Hyvä esimerkki on vaikkapa se, että naiset voivat nykyään käyttää housuja ilman paheksuntaa. Kun ensimmäiset naiset alkoivat siirtyä housujen käyttöön, saivat he kuulla kunniansa. Heitä halveksittiin ja haukuttiin epä-naisellisiksi. Toinen esimerkki on naisen rooli synnyttäjänä

ja kodinhoitajana, jolla ei ollut työelämään asiaa. Nykyään nainen saa käydä töissä ja käyttää omat rahansa mihin tahtoo. 1900-luvun alussa työskentelystä ja rahojen käytöstä määräsi puoliso.

Erikoisen kuuloisia esimerkkejä on kasapäin. Vielä 1970-luvuilla naiset eivät päässeet yksin baariin ilman miespuolista seuraa. Tämä ei perustunut lakiin, vaan se oli ravintoloiden käytäntö ja yhteiskunnan yleinen ajatusmalli. Naiset ovat saaneet osallistua maratonille olympialaisissa vasta vuodesta 1984, vaikka miehet ovat kilpailleet lajissa jo vuodesta 1896. Pitkien matkojen juoksemista nimittäin pidettiin naisille haitallisena, eikä naisten juoksukilpailuisissa ollutkaan pitkiin aikoihin yli 800 metrin matkoja. Vieläkin esimerkiksi hiihdossa ja suunnistuksessa naisten sarjan matkat ovat usein lyhyempiä kuin miehillä.

Armeijaan naiset pääsivät 1990-luvulla. Ensimmäiset suomalaiset naiset lähtivät rauhanturvaajiksi vuonna 1991, ja vasta vuonna 1995 hyväksyttiin laki naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta, jolloin ensimmäiset 25 naista astuivat harmaisiin. Vuoden 1997 jälkeen naisia on otettu kaikkiin puolustushaaroihin ja aselajeihin. Tosin armeija on edelleen naisille epätasa-arvoinen paikka – tätä tukevat useat tutkimukset ja raportit seksuaalisesta häirinnästä ja epätasa-arvoisesta kohtelusta.

Vuonna 1987 astui voimaan tasa-arvolaki, jolla pyrittiin parantamaan naisten asemaa työelämässä. Kuitenkin esimerkiksi laki, jossa kiellettiin raskauteen ja vanhemmuuteen perustuva syrjintä astui voimaan vasta vuonna 1992. Vaikka tämä laki on ollut voimassa jo yli kolmekymmentä vuotta, on monilla työpaikoilla edelleen asenteita raskautta kohtaan, ja moni jättää siksi palkkaamatta nuoren naisen.

1. HISTORIA HAVISEE

Naistenpäivän historia ulottuu vuoteen 1857, jolloin sadat tekstiilitehtaassa työskennelleet naiset lakkoilivat New Yorkissa vastalauseena matalille palkoille, pitkille työpäiville ja epäinhimillisille työoloille. Tapahtuman jälkeen yhdysvaltalaiset työläisnaiset viettivät naisten mielenosoituspäivää. Kuitenkin vasta vuonna 1910 Kööpenhaminassa järjestetyssä kansainvälisessä naisten kongressissa päätettiin naistenpäivän viettämisestä maailmanlaajuisesti.

Suomeen naistenpäivä rantautui vuonna 1914, ja sen tiimoilta järjestettiin erilaisia tilaisuuksia monella paikkakunnalla. Virallisen aseman naistenpäivä sai vuonna 1975, jolloin YK:n yleiskokous julisti maaliskuun 8. päivän naisten oikeuksien ja kansainvälisen rauhan päiväksi. Sen jälkeen päivää alettiin viettää laajemmin Suomessakin. Päivän alkuperäinen tarkoitus on ikävä kyllä jossain vaiheessa unohnut, ja tasa-arvokysymykset ovat jääneet kukkien varjoon.

FEMINISMIN AALLOT

POIS HELLAN ÄÄRESTÄ

Ensimmäinen feminismin aalto syntyi 1800-luvun lopulla, kun suffragetit mellakoivat naisille oikeuksia Isossa-Britanniassa. Yhdysvalloissa taas taisteltiin naisten ääni- ja omistusoikeuksien lisäksi orjien vapauttamisesta. Suomessa moderneimmat feministit halusivat naisille muutakin kuin kodinhoitoa – haluttiin oikeus tehdä töitä. Myöhemmin päivähoito- ja koululaitos kehittyivät tasa-arvoisiksi juuri tämän ajatuksen pohjalta.

FEMINISMI EI OLE VAIN NAISTEN ASIA. MISTÄ SIINÄ TODELLA ON KYSYMYS?

Feminismistä on vallalla monenlaisia – usein vääriä – käsityksiä. Johanna Frondelius avaa kirjassaan feminismin perusteita laajasti ja auttaa ymmärtämään siitä käytävää keskustelua.

Kirja ravistelee vanhakantaisia ajatuksia ja selittää perinpohjaisesti ja ymmärrettävästi, miksi jokaisen pitäisi uskaltaa olla ylpeästi feministi.

Frondelius kertoo tasa-arvoliikkeen synnystä ja sen eri aalloista läpi historian ja selvittää muun muassa intersektionaalisen feminismin käsitettä. Lisäksi hän antaa konkreettisia esimerkkejä arkielämän feminismistä ja patriarkaatin aiheuttamista ongelmista – feminismin kritiikkiä unohtamatta.

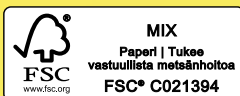

Johanna Frondelius on tietokirjailija, joka on julkaissut aiemmin teokset *Mokaamalla menestykseen* sekä *New York – Maailman paras shithole city*.

minerva

32.3

KANSI: JATTA HIRVISAARI/
TAITTOPALVELU YLIVETO OY
WWW.MINERVAKUSTANNUS.FI

ISBN 978-952-375-845-2

9 789523 758452